

RADZIECKO-POLSKIE SYMPOZJUM NA TEMAT: „REWOLUCYJNE WIEZI
NARODÓW ROSJI I POLSKI W XIX I POCZĄTKACH XX WIEKU”

W dniach od 4 do 8 października 1966 r. odbyło się w Moskwie w Instytucie Słowianoznawstwa Akademii Nauk ZSRR sympozjum na temat rewolucyjnego współdziałania narodów Rosji i Polski w XIX i w początkach XX stulecia. W sesji uczestniczyli radzieccy badacze stosunków polsko-rosyjskich z licznych instytutów naukowych i wyższych uczelni Moskwy, Leningradu, Kijowa, Wilna i Lwowa, którzy przygotowali 31 referatów, z czego 26 zostało wygłoszonych. Naukę polską reprezentowało w spotkaniu moskiewskim ośmiu uczonych delegowanych przez Instytut Historii PAN, Uniwersytet Warszawski, Zakład Historii Partii przy Komitecie Centralnym PZPR i Instytut Zachodni. Wygłosili oni 6 referatów.

Z ramienia IZ udział w sympozjum brał doc. dr Władysław Markiewicz — dyrektor IZ, ponadto wygłoszony został i włączony do materiałów sesji referat T. S. Wróblewskiego — pracownika Zakładu Badań nad Kulturą Niemiec Współczesnych IZ pt. *Stosunki polsko-rosyjskie i polsko-radzieckie w świetle współczesnego zachodniemieckiego słowianoznawstwa*.

Problematyka sympozjum tylko w części odpowiadała zainteresowaniom badawczym IZ, który od pewnego czasu nastawia się przede wszystkim na badania czasów najnowszych. Jednak w dobie, kiedy coraz większe znaczenie przywiązuje się do integracji nauk, do rozwoju dyscyplin w pogranicza kilku specjalności i do racjonalnego podziału pracy w naukach humanistycznych, kontakty między przedstawicielami różnych dyscyplin historycznych stają się szczególnie ważne. Toteż z chwilą wydania drukiem — zgodnie z zamiarem organizatorów — materiałów sesji, tj. referatów i głosów w dyskusji, nawiasem mówiąc nader żywej i obfitującej w akcenty polemiczne, winny one stać się przedmiotem wnikliwych studiów.

W. M.

XI PLENARNE POSIEDZENIE POLSKO-CZECHOSŁOWACKIEJ KOMISJI
HISTORYCZNEJ

W dniu 11 X 1966 r. odbyło się w Katowicach XI plenarne posiedzenie Polsko-Czechosłowackiej Komisji Historycznej zorganizowane przez Instytut Historii PAN przy współdziałaniu Śląskiego Instytutu Naukowego. W posiedzeniu wzięło udział pięciu historyków z Czechosłowacji, reprezentujących instytuty naukowe Pragi i Opawy oraz większa grupa historyków polskich ze środowiska katowickiego, krakowskiego, warszawskiego, wrocławskiego i poznańskiego. Obrady zagał doc. dr Henryk Rechowicz ze Śląskiego Instytutu Naukowego, a prowadził je prof. dr Gerard Labuda z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Główny referat pt. *Międzynarodowe położenie Czechosłowacji w latach 1918—1938* wygłosiła prof. dr Vera Olivova z Pragi. Strona czechosłowacka przedstawiła ponadto trzy koreferaty: *Sytuacja wojskowa Czechosłowacji w dwudziestoleciu międzywojennym*, *Porównanie położenia Polski i Czechosłowacji przed II wojną światową* oraz *Stosunki polsko-czechosłowackie w czasie trwania II wojny*. Prof. dr Olivova przedstawiła w stosunkowo zwięzłej formie główne etapy rozwoju polityki mocarstw europejskich i pogarszającą się na tym tle sytuację polityczną Czechosłowacji.

Państwo to w przeciwieństwie do Polski cieszyło się ogromną życzliwością polityków francuskich i brytyjskich, którzy szczególnym zaufaniem darzyli — przez cały okres dwudziestolecia — kierownika polityki zagranicznej E. Beneša,